

Et af de helt afgørende problemer er jo, at alt for mange bliver udstødt alt for tidligt på grund af for meget arbejde og for stort arbejdspress. Derfor vil investeringer i bedre arbejdsforhold have afgørende betydning for, at der også er tilstrækkeligt med arbejdskraft inden for sundhedsvæsenet i fremtiden. Det kræver selvfølgelig, at regioner og kommuner har tilstrækkelige midler til at beskytte de ansatte mod nedslidning for.

Den nuværende regering har et mantra om, at det, der handler om forholdene på sygehusene, må det være op til regionerne at tage ansvar for. Det er rigtigt, at det er dem, der har ansvaret for at tilrettelægge arbejdet inden for sundhedssektoren, i hvert fald inden for store dele af sundhedssektoren, men regionerne har nu engang ikke mulighederne for at gøre mere, end de har midler til. Derfor er det på det her område afgørende vigtigt, at vi i fremtiden ser, at regionerne får tilstrækkelige midler til at kunne sikre deres ansatte nogle ordentlige løn- og arbejdsforhold.

En anden del af problemerne hænger sammen med arbejdets organisering på sygehusene. Også her er det jo klart, at det direkte ansvar ligger hos arbejdsgiverne, men også her kan Folkeetinget fra sin side medvirke til en langt bedre og langt mere effektiv organisering. Helt konkret har FOA foreslået, at social- og sundhedsassistenter får en autorisationsordning, så de er i stand til at bruge deres kvalifikationer til at varetage en bredere del af arbejdsopgaverne på hospitalerne, end de gør i dag.

Et andet spørgsmål er jo de mange krav om dokumentation og evaluering, som betyder, at ikke mindst sygeplejersker bruger alt for meget tid på andet arbejde end det, de er uddannet til. Det er vigtigt, at man i det her arbejde arbejder ud fra, at vi skal slippe de ansatte fri, så de selv får bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet og dermed også får mulighed for at lave mere og lave et bedre stykke arbejde for brugerne.

Endelig vil jeg pege på det problem, der er med frafald på uddannelserne, et problem, som for manges vedkommende kan føres tilbage til manglerne i folkeskolen. Det er jo blevet væsentligt for den nuværende regering langt mere end at sørge for, at de svageste får tilstrækkelig støtte og uddannelse, så de kommer ud med en god faglig ballast fra folkeskolen, at sørge for bare at teste for at finde ud af, om folk kan meget, eller om folk kan lidt.

Endelig er der mulighederne for en bedre integration, hvor bl.a. sygeplejerskerne har peget

på, at der er brug for en bevidst etnisk ligestillingspolitik på danske hospitaler. Også her vil man fra regeringens side kunne tage et initiativ, som forpligter hospitalerne til at tage den etniske ligestilling alvorligt, når man skal have ansat flere af fremmed herkomst inden for det danske sundhedsvæsen.

Til sidst vil jeg bare lige som en servicemeddelelse ikke mindst over for fru Charlotte Fischer og hr. Bjarne Laustsen, som tidligere nævnte det, sige, at Enhedslisten allerede i Nordisk Råd har spurgt den finske sundhedsminister, der er formand for sundhedsministerrådet i år, om rådet vil tage initiativ til en samlet nordisk plan for at imødegå mangelen på sundhedspersonale, en plan, som jo både kan handle om uddannelse, samling af specialer, udvikling af telemedicin, udveksling af erfaringer, opgaveglidning osv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren, og så skal vi lige have hr. Rasmus Prehn som ordfører.

Kl. 12.00

Rasmus Prehn (S):

Jeg synes, at den meget engagerede debat, vi har haft her til formiddag, med al tydelighed viser, hvor vigtigt et område det her er. Der er fra socialdemokratisk side ingen tvivl om, at sundhed kommer mere og mere i fokus for befolkningen. Noget af det, der er meget afgørende, er, at vi kan sikre vores egen sundhed, at vi kan gå til læge og til forskellige andre sundhedspersonalegrupper og få tjekket op på vores helbredstilstand. Derfor er det magtpåliggende, at vi har styr på, at der er tilstrækkeligt med personale inden for sundhedsområdet, hvis vi skal sikre, at vi i fremtiden kan have et højt sundhedsniveau.

Jeg vil gerne sige, at når vi har stillet forespørgslen, hænger det jo sammen med, at vi kan se, at der altså er betydelige problemer. Min kollega hr. Bjarne Laustsen har allerede skitseret problemerne med lægemangel, med mangel på sygeplejersker, med mangel på radiografer og andre. Der er det altså vigtigt, at vi tager det tilstrækkeligt alvorligt, og vi står altså med en regering, som til forveksling ligner den borgerlige regering, vi havde i 1980'erne, hvor man jo senest lavede et kæmpe svigt med hensyn til at uddanne tilstrækkeligt med personale.

Derfor tager vi det meget alvorligt at få sikret i dag, at der bliver lavet en redegørelse, hvor vi får tjekket op på: Har vi nu sikret at uddanne til-